

Középpontban Krisztus, fókuszban a misszió

Elkötelezettség a misszióban

A Transzeurópai Divízió Végrehajtó Bizottságának év végi ülése 2024. október 30. és november 3. között

6 nap, 54 órányi ülésezés, 115 részvevő, 118 napirendi pont, 282 oldalnyi háttéranyag – a Transzeurópai Divízió (TED) Év végi Végrehajtó Bizottsági Ülése számokban. De miről is szól igazából ez a néhány nap? Címzavakban: elköteleződésről, áhitatról, közösségről, misszióról, feladatokról.

A Magyar Unió elnöke mellett a bizottság nem lelkészi tagja, dr. Gáspár Róbert is tagja a TED Végrehajtó Bizottságának, azonban állandó meghívottként jelen van az uniótitkár, Fenyvesi Péter Pál és az uniókinestárnok, dr. Zolyomi Renáta Edit, valamint minden 5 évben két alkalommal az egyházterületi elnökök – Kalocsai Tamás és Hegyes-Horváth Géza – is meghívást kapnak, így most összesen 6 fő képviselte a Magyar Uniót.

A bizottság feladata általános iránymutatást adni a TED szolgálatához, meghatározva a szabályozói és pénzügyi kereteket. Az üléseken beszámolókat hallgattunk

meg a divízió különböző szolgálatait által végzett és tervezett munkákról, a világegyházzal való összhangot biztosító szabályokat fogatunk el, melyek jó részét majd a Magyar Uniónak át kell vezetni. Továbbá a működést biztosító pénzügyi alapok felhasználásáról szóló jelentést és a következő év költségvetését fogadtuk el.

Mindezek mellett rendkívül inspiráló és lelkesítő volt a TED-et alkotó 11 unió és a közvetlenül a divízióhoz tartozó 3 terület missziójáról szóló beszámoló meghallgatása, ahol megismerhettük, milyen kihívásokkal küzdenek az egyes térségekben, és milyen módon tapasztalják meg Isten áldását.

(Az egyház világszervezetének központjából, a Generálkonferenciától minden alkalommal jelen vannak, hiszen a divízió tulajdonképpen a Generálkonferencia helyi irodája. Így idén Tom Lemon, a GK alelnöke, Gery Kraus, helyettes titkár, az

Adventista Misszió elnöke, a kincstár képviselőjében Eugene Korff, valamint a GK jogtanácsosa, Karnik Dokumentzian vett részt az üléseken.)

Az ülések fő témája azonban a divízió munkáját meghatározó stratégiai tervről szóló jelentés és a tervek voltak, melynek címe: „Elkötelezettség a misszióban”. A három fő hangsúly: a szeretet kiterjesztése, élethosszig tartó tanítványság, gyarapodó közösségek.

A kevés szünetben sok-sok beszélgetés, barátságok ápolása és szövődése mind-mind hozzátartozik ahhoz a nagyszerű munkához, amit ennek az egyháznak a vezetésében való részvétel jelent. Hihetetlenül felemelő és lelkesítő egy ilyen csodálatos módon, Isten által vezetett közösségben dolgozni azokért az emberekért, akiket Isten ránk bízott.

*Ócsai Tamás
unióelnök*

Élménybeszámoló a Cernicai Adventus Egyetem hallgatóinak látogatásáról az Adventista Teológiai Főiskolán

Október 29. és november 3. között különleges vendégeket fogadott az Adventista Teológiai Főiskola: a cernicai Adventus Egyetem hallgatói és munkatársai érkeztek hozzánk az Erasmus+ program keretében.

A küldöttség tagjai között volt Szócs Dávid, Ferencz-Zorgel Zsolt (mindketten II. éves hallgatók), Tólas Norbert (IV. éves hallgató), Földvári Ioan Dániel (frissen végzett mesterképzéses hallgató) és Moldvai Erna, az egyetem titkára. A látogatókat Emanuel Sălăgean tanár, az Adventus Egyetem kommunikációs vezetője kísérte el, aki feleségével, Geanina Sălăgean orgonistával érkezett. A látogatás célja nemcsak az volt, hogy a diákok és alkalmazottak megismerkedjenek az Adventista Teológiai Főiskolával, hanem az is, hogy Budapest kulturális és vallási közösségeibe is bepillantást nyerhessenek. A csapat október 29-én este érkezett, ahol már minden készen állt, hogy komfortosan érezzék magukat.

Másnap, október 30-án, az ATF vezetői és oktatói köszöntötték a látogatókat. A délelőtt folyamán bemutattuk intézményünket, a főiskola épületét és a könyvtárat, valamint az unióközpontot és a stúdiót is. Ezt követően megbeszélést tartottunk a jövőbeni együttműködési lehetőségekről, ami egy közös ebéddel zárult. A nap további részében a látogatók szabadon fedezhették fel Budapestet.

A látogatás során a cernicai hallgatók meglátogatták az Advent Kiadót, a DET Irodát és a Terézvárosi Gyülekezetet is, ahol bepillantást nyerhettek a magyarországi adventista közösségek életébe és működésébe. Ezek után szintén városnézéssel folytatták programjukat, melynek során Budapest ismert helyszíneit fedezték fel.

A látogatás csúcspontja a pénteki, szombati napon bontakozott ki. Péntek este a Péceli Gyülekezetben tartottak szolgálatot, melyre az ATF oktatói és dolgozói is meghívást kaptak. Az alkalmat egy kö-

zös vacsora zárta, ami bensőséges, barátságos légkört teremtett a közösség tagjai között.

Szombaton a hallgatók és kísérőjük hat különböző gyülekezetben szolgált, Bp.-Terézvárosban, Bp.-Pestszentlőrinc A-ban, Bp.-Sashalmon, valamint Érden, Gyömrőn és Isaszegen. Ez a nap különleges lehetőséget biztosított számukra, hogy személyesen találkozzanak a magyar adventista közösségekkel. Emanuel Sălăgean testvér Isaszegen szolgált, ahol a helyi gyülekezet nagy örömmel fogadta. A szombati nap fénypontja volt Geanina Sălăgean orgonakonzertje, amelyet a Bp.-Terézvárosi Gyülekezetben tartottak. Az esemény mélyen megérintette a jelenlévőket.

Az Erasmus+ program lehetőséget biztosított arra, hogy a két intézmény között szorosabbá váljon a kapcsolat, és a jövőben még több közös programmal gazdagíthassuk egymás életét.

ATF

Átok lett, ami áldás volt?

Merész kérdésfelvetéssel indult a két európai divízió Egészségügyi Szolgálatok osztályvezetőinek (ESZO) november 6–10. között szervezett tanácskozása.

Az adventista egyház 19. század eleji alapításakor áldatlan állapotok uralkodtak. Az emberek félték a friss levegőtől, az érett zöldség és gyümölcsféléktől, mert ezeket a betegségek terjesztőinek

gondolták. Az orvosok hat hónapos „képzés” után kaptak működési engedélyt, az akkor alkalmazott „gyógyszereket” pedig ma mind a veszélyes mérgek kategóriába soroljuk. A legtöbb testületi ülést el kellett halasztani, mert a vezetést alkotó harmincas korosztály rendszeresen megbetegedett. Ekkor indult el a maga útján az egészségi üzenet, ami gyökeresen megváltoztatta a korai adventisták életmódját. Akkor merész kísérletnek tűnt, ma a bizonyítékalapú egészségőrzés alapját képezi. Isten áldásként adta, és az atyáink így is élték meg.

Mi változott több mint 160 év után? Amit akkor hitben kellett elfogadni, azt ma a tudomány igazolta. Mondhatnánk, hogy az áldás megduplázódott. Másrészt megjelent a fanatizmus (életmód általi megigazulás), a közömbösség („valamiben meg kell halni”), a természet imádata (minden jó, ami nem gyógyszer) és a kuruzslás (képesítés nélküli influenszerek a közösségi médián keresztül „rendelnek”). Átok lett,

A tanácskozás résztvevői

ami egykor áldás volt? A résztvevők három munkacsoportban keresték a megoldás lehetőségeit.

Dr. Zeno L. Charles-Marcell, a Generálkonferencia frissen kinevezett vezetője arra hívta a résztvevőket, hogy az ajándékot használjuk arra, amire kaptuk. Legyen ismét a szeretet, a felebaráti segítség szolgálata. Karen Holford, TED vezető az együttérzés szerepét hangsúlyozta, dr. Viriato Ferreira EUD vezető pedig az egészsé-

gi misszióra fókuszált. ... Dr. Heidi Schulz genetikus tudományos előadásai tovább erősítették azt a bizonyosságot, hogy az atyáktól a legjobb örökséget kaptuk.

Minden unió bemutatott egy projektet, amiben jó tapasztalataik vannak. A Magyar Unió képviselője a „Kék Zónáktól a Krisztus Zónáig” koncepciót adta át, amit több unió is szeretne átvenni.

A záró alkalom rítusa legalább annyira meglepő volt, mint a kezdő felütés.

A három vezető egy fekete filccel, ünnepelesen kitakarta a plakáton az átok szót (lásd a cikkhez tartozó első képet), hogy csak az áldás maradjon ott. Látva a kezdeményezések sokféleségét, a missziós tapasztalatokat, az elkötelezett szakemberek táborát, minden okunk megvan azt feltételezni, hogy az áldás elfűjja az átok fellegét.

(ÓFE)

„...És lesztek nékem tanúim...”

2024. november 6. és 11. között Brazíliában, a Sao Paulo belvárosában található Araçoiaba da Serra Adventista Oktatási Központ (CTA) adott otthont a Generálkonferencia Globális Misszió Osztálya által szervezett Adventista–Zsidó Kapcsolatok Központja testület ülésének (World SDA Jewish Advisory), amelynek célja a zsidósággal történő párbeszéd és barátság előmozdítása volt.

„...És lesztek nékem tanúim” elnevezésű nemzetközi konferencián százhuszan vettek részt, akik különböző országokból érkeztek, többek között Angliából, Argentínából, Ausztráliából, az Egyesült Államokból, Franciaországból, Magyarországról (jelen sorok írója és felesége), Ukrajnából és Új-Zélandról.

Az Izraeli Misszióterület elnöke, Daniel D. Stojanovic testvér előadásában hangsúlyozta, hogy a békességre nagy szükség van minden területen, s kérte, mindenki építse a békesség útját. Lásd: Ef 2:13–18 verseit!

A tanácskozás szándéka az volt, hogy elősegítse a tapasztalatcserét és motiválja az adventista–zsidó barátság vezetőit, hogy létesítsenek közeli kapcsolatot a saját régiójukban élő zsidó közösségekkel.

A beszámoló alkalmával bepillantást kaptunk úgy az észak-amerikai adventista zsinagógák (Shalom Adventure) életébe, tevékenységébe, mint az angliai, az argentinai, a braziliai és a Magyarországon folyó adventista–zsidó barátság szolgálatába. Dr. Tokics Imre előadásában beszélt Michnay László unióelnök zsidók melletti bátor kiállásáról, hogyan védte meg őket a vészorkorokban. Dévai József szintén az üldözöttek között volt, akinek az uno-

kája, Jardel Rodriges (Brazíliában él) az előadás után mély hálával mutatkozott be, mint a leszármazott, és mondta el, miként viselt gondot nagypapájáról és társairól Michnay László és családja.

„A konferencia egyedülálló lehetőséget kínált egymás jobb megismerésére, a közös döntések meghozatalára és a jövőre vonatkozó tervek kidolgozására, mindig szem előtt tartva Jézust mint példaképünket, hogy egyek legyünk vele lélekben és küldetésben” – hangsúlyozta dr. Reinaldo Siqueira, a Generálkonferencia Adven-

tista–Zsidó Kapcsolatok Központjának igazgatója, a rendezvény főszervezője. Dr. Siqueira a feleségével, Deborával együtt mindent megtett azért, hogy a résztvevőket buzdítsa a lelki megújulásra és a teremtés emlékünnepe, a szombat eredeti megszentelésére.

A konferencia során a résztvevőknek lehetőségük nyílt meglátogatni a Feodor Meyer Intézet (Beth Bnei Tzion) új székhelyét Sao Paulóban, Higienópolisban, és részt venni a Curitiba-i zsidó–adventista közösség új templomának felavatásán, Paranában.

Rogel Tavares, az intézet igazgatója szerint az új helyszín „a kulturális és oktatási tevékenységek támogató helye lesz, elősegítve az adventista–zsidó közösségek közötti nagyobb integrációt, olyan környezetet teremtve, amely utat mutat a közös értékek erősítésére, valamint a kölcsönös megértést és tiszteletet biztosítja”.

A helyi önkormányzat közelében található Curitiba-i új templom különleges projekttel kezd meg tevékenységét: a „Nemzetek Igaza”-i emlékének szentelt múzeum létrehozását. Ez a projekt – amelyet a város Holokauszt Múzeumával közösen alakítottak ki – azoknak az adventista és brazil hősöknek a történetét mondja el, akik életüket kockáztatták a zsidók megmentéséért a náci rezsim idején.

Dr. Tokics Imre az új templom avatási ünnepségén szólt Kubinyi Zoltán magyar lelkészről, a fegyvertelen adventista katonatisztról, aki 140 zsidó munkaszolgálatost vezetett a szabadságba. (Az ő tiszteletére

emléktáblát avattak Budapesten a Székely Bertalan u. 13. sz. alatti adventista szék-házban 2023. december 8-án.) Ezt követően bemutatta – több mint háromszáz résztvevőnek – a „The Soldier’s Uniform” c. filmet, amelyet az ausztrál adventista stúdió készített Kubinyi Zoltánról.

Kubinyi Zoltán túlélő, köztük Morton (Miksa) Fuchs és Eisik Lipe (Friedmann Andor) és azok leszármazottai szívükben őrzik emlékét. Minden ember Isten képe lett teremtve, Kubinyi életét kockáztatva megvédte a parancsnoksága alatt álló zsidókat. Ezért a tettéért 1990. február 12-én a Jad Vasem (Jeruzsálem) Kubinyi Zoltánt a Világ Igazának ismerte el.

Az előadásokat és az istentiszteleteket portugál nyelvre fordították.

Az előítéletek elleni küzdelem

Ez a kezdeményezés nem csupán fontos hangot jelent a növekvő antiszemitizmus ellen, hanem alátámasztja a közösség elkötelezettségét az adventisták és a zsidók közötti kapcsolatok megerősítése iránt, ahogyan azt a Hetednap Adventista Egyház Generálkonferenciáján korábban megszavazták:

„Szükséges, hogy globális szinten reflektáljunk a zsidó nép jelenlegi helyzetére. Mélyíteni kell barátságunkat minden egyes zsidó származású egyénnel és közösséggel. Meg kell találnunk a velük való kommunikáció megfelelő módszereit. Figyelembe kell venni és meg kell érteni azt a mérhetetlen szenvedést, amelyet a zsidóság hordozott el a történelem során, az emberiség szolgálatában.

Küldetésüket megértve... meg kell találni a módját a kölcsönös kapcsolatok kialakításában, a legmagasabb bibliai próféciák segítségével az egyének, a nemzetek és az egész emberiség számára” (Hetednap Adventisták Generálkonferenciája, Zsidó

Barátság Nemzetközi Bizottsága, Globális Misszió az MV-ADCOM-hoz, Washington DC, 1994. május, 5–17. o.).

A konferencia végén dr. Siqueira köszönetet mondott az előadóknak a kiváló előadásokért, a résztvevőknek a jelenléteért, dicsérve az Örökkévalót a különleges tapasztalatokért, amelyet a zsidókért való szolgálatban, Izrael népéért végeznek a különböző uniókban az osztályvezetők. Ugyanakkor megköszönte a helyi szervezőknek az eredményes önfeláldozó szolgálatukat.

„Mondom tehát: Avagy elvetette-e Isten az ő népét? Távol legyen!

Mert én is izraelita vagyok,
az Ábrahám magvából,

Benjámín nemzetségéből való”

(Róm 11:1).

Az adventista–zsidó barátság célja: alapot teremteni a nyílt és tiszteletteljes párbeszédhez az adventista és a zsidó közösségek, valamint tagjaik között. Továbbá kölcsönös barátság kialakítása közöttük, a Generálkonferencia „Zsidóbarát Bizottság” ajánlásai szerint:

„Barátságunkat minden zsidóval és zsidó közösséggel gazdagítani kell. ... Imádkozunk azért, hogy az adventisták

és a zsidók jobban megismerjék és megértsék egymást, szívünk-lelkünk szorosabban kapcsolódjon egymáshoz a tiszteletben, a hitben, a közösségben és Isten szeretetében.”

A konferencián felcsendültek az Istent dicsőítő héber dallamok, úgy szóló, mint zenekari és a Beth Bnei Tzion gyülekezet kórusának előadásában.

Mit kíván Isten tőlünk? – hangzott el gyakran a kérdés a tanácskozás során. Hirdetnünk kell: „...Féld Istent, és tartsd meg a parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége!” (Préd 12:13).

Dr. Tokics Imre

AZ ADVENT KIADÓ AJÁNLÓJA

Hitünk erjedése

Az elhízás nem tisztán táplálkozási kérdés, valójában tünet, ami egy gondolkodásmódot tükröz. A helytelen gondolkodási rendszert, ami életszokásokban, életgyakorlatban válik láthatóvá, amely aztán – többek között – az eltorzuló testben mutatkozik meg. Ha a gondolkodásmód egészségessé válik, a test is visszaformálódik.

Nagy mennyiségű energiát fektettünk az elmúlt években arra, hogy a sokak szemében már ódivatú, nem sok mindenre jó, félresöprenedő, negatívan értékelt, nélkülözött, neglegált, elítélendő, lekicsinyelt...

könyvmissziót népszerűbbé tegyük. És sikerült? Ha csak a főszámokat látom, akkor igen, még ha vágyaink nem is mindenben teljesedtek be. Ha némileg mélyebbre tekintek, akkor viszont pont azt nem látom, ami a változás gyökerét jelenthetné az egésznek: a széleskörű változást.

Ha Nyugat-Európából vagy az USA-ból érkezik valaki, és a misszióról beszél, tapasztalat, hogy magától értetődő számára, hogy a misszió egyben könyvmisszió is jelent, legyen szó gyülekezetalapításról vagy rádiós misszióról, de akár ifjúsági vagy egyéb médiamissziót is mondhatnék. Magától értetődően kapcsolják a könyveket az egyéb programokhoz, annyira, hogy elválaszthatatlan része minden ilyen tevő-

kenységnek. Mert a könyv valójában 90%-ban kapcsolt misszió. És csak 10%-ban önálló ága az evangélium terjesztésének (könyvevangélisták által). Ha Mark Finley gyülekezetalapítási tervet mutat, akkor biztos lehetsz benne, hogy több fázisban is a könyvek a kiegészítő szerep, de önállóan is megjelenik akár több ponton is. És nálunk?

Alapvető tapasztalat, hogy míg egyes helyeken nálunk is elválaszthatatlan része a könyv a missziós programoknak, a gyülekezetek többségében olyan szinten háttérbe szorult, hogy már akkor sem kapcsolják a meglévő tevékenységekhez, ha az szinte kiált az összekapcsolásért. Gyülekezetek rendszeresen ételt osztanak, akár évek óta,

és nem jut eszükbe, hogy a csomagba egy-egy könyvet is tehetnének, főleg karácsony idején. Mások rendszeresen zenés programokat szerveznek, de a könyvek nélkül. Evangelizációk folynak anélkül, hogy bárkinek eszébe jutna, hogy az előadások mellé könyveket lehetne ajánlani, ajándékozni. Láttam már gyülekezetben, akik könyvet nyertek a kiadó pályázatán, hogy a könyvek lekerültek egy alagsori helységbe, hogy aztán mára a gyülekezet ne is emlékezzen arra, hogy ezeket misszióra kapták. Máshol nézem a traktátot, és furcsa érzés fog el, amit először nem is értek, majd leesik, mi a furcsa a látványban: egyetlen advent kiadás könyvet sem látok. Azok valahol egy zárt szekrényben (gyakorlatilag elérhetetlenül) pihennek, amit a traktátos kérésre meg is tud mutatni (amitől én nem érzem jobban magam). Visszatérő tapasztalás, hogy a könyveink egy szemektől eldugott helyen, zárt vitrinben pihennek, komoly utánjárás nélkül még arra sincs lehetőség, hogy belelapozzon a „hivatlan” érdeklődő. Ez marketingszempontból éppen olyan, mintha ott sem lennének. Miközben folyton előjön az élmény, amikor mindenféle egyház gyülekezeteit látogattam a disszertációm írásakor, hogy akárhova mentem, mindegyik szembejötték velem a kiadványok, jól látható helyekre kitett, szinte mindig ingyenesen is elérhető, de megkerülhetetlenül hivalkodó könyvek, amelyben a hitüket hirdették. Mindez elkeserítő, de csak addig, amíg le nem esik a tantusz...

Mert a legnagyobb baj nem ez. Mert mindez nem a baj maga, hanem csak a mi „kövérségünk”, a tünet, ami azt mutatja, hogy a hitünkkel vannak komoly problémák, vagyis a gondolkodásmódunk sérült valahol. Valójában a hitünk erjed. És hiába megyek minden héten más és más gyülekezetbe, hiába beszélek lelkesen a könyvek terjesztésének fantasztikus evangéliumi értékéről, a kialudt vagy már csak parázsló, de az életető felgőgőtől jobbra elzárt hit nem tükröz vissza sem érdeklődést, sem vágyat... és egyszer csak ráeszmélek, hogy az

üveges tekintet nem a könyveknek szól. Már nem hoz izgalomba bennünket az Ige maga sem, amely önmagában is elég fellángoló kellene, hogy legyen. Már nem ösztönöz a közösség, ami gyakran akkor is megtartó erővel bír, ha a hit egyébként billegett. Mit várhatok a könyvek esetén, ha a hitünk lényegesen erőteljesebb szegmenseiben is az apátia lett az úr?

Borzongás fut végig rajtam, és arra vágyom, hogy valami történjen. Csodára vágyom. Arra, hogy valami legyen, ami kibillent bennünket a befelé fordulás zsákutcájából. Ami elvisz a tévútról, amely elhítheti velünk, hogy hitünk elhazudása a

jó irány, ami abban erősít, hogy ahelyett, hogy a bibliai igazságokat képviselnék, annak különlegességében, amiképpen nekünk adatott, a politikailag korrekt kereszténység posványában fetrengjünk, ami maga a gyümölcstelenség.

Aztán másnap felkelek, imádkozom, és folytatom a dolgaimat ott, ahol tegnap abahagytam, abban a reményben, hogy talán ma lesz az a nap, amelyben látom a jelet az Istentől, a változás jelét...

Dr. Gyetvai Gellért
kiadóigazgató

Telefon: 1 256 5205, 30 309 8686. E-mail: info@adventkiado.hu

Advent Kiadó HÍRMONDÓ

ÉLETRE SZÓLÓ olvasás!
adventkiado.hu

Akciós őszi kiadványok 30-60% kedvezménnyel!
„...mert elközelgett a mennyek országa” (Mt 4:17)
A könyvek tisztáját letöltheted a kiadó honlapjáról vagy a facebookoldaláról

ÉLETRE SZÓLÓ AJÁNDÉK
Ingyenven a nagy kiadalmat című könyvet honlapunkon, az adventkiado.hu címen keresztül, postai úton!

Ajándékozz egy könyvet!
Segítség, ádás, bátorítás. Mindig, mindenhol, mindenkor!

ÉKKÖVEK AZ ÚJ JERUZSÁLEMBEN
ÁHÍTÁS NAPTÁR 2025
Kamarás István O.

EGYHÁZ-SZOCIOLÓGIAI SZÓVEG ÉS FELADATOK
Kárpáti Petronella

A NAGY KÜZDELEM
Ellen G. White

SZERETET VAGYUNK?
Kárpáti Petronella

JÉZUS ÉLETE
AZ EGYIK LEGSZEBB ÉS LEGBIBLIKUS ÉLETRAJZ. AMIT JÉZUSRÓL VALHATÓ ÍTHAT.

PÁSZTOROM OLTALMÁBAN
KÁRPÁTI PETRONELLA

JÉZUS MEGÁHOZ ÖLEL
ÁHÍTÁS NAPTÁR

UNNEPELJÜNK! KIVÜL-BELÜL EGÉSZSÉGI!

PÉNZ-NEMEK & PÉNZ-IGENEK
Szilvási József

MI TÖRTÉNIK AZOKKAL, AKIK MÁR MEGHALTAK?
Dr. Gyetvai Gellért

A BA BILION KÓD
Dr. Gyetvai Gellért

A YÉDÖK EVANGÉLIUMA - 7
Dr. Gyetvai Gellért

A YÉDÖK EVANGÉLIUMA - 8
Dr. Gyetvai Gellért

HALÓ SÁNDOR
Dr. Gyetvai Gellért

JÉZUS, az egyetlen szuperhős
Hogyan és juthatunk hozzá?
A Jézus életről szóló könyv álműve a gyermekeknek.
Raquel Rodriguez Mercado

A GONDOKDÁS ELVESZETT MŰVÉSZETE
NEIL NEDLEY, MD

MÉG MINDIG HIIHETÜNK A BIBLIÁNAK?
Számít ez egyáltalán?

HITÜNK A BIBLIA TÜKRÉBEN
A Heteknapos Adventista Egyház hitéleti

28
alapvető bibliai hitelt magyarázta

JÉZUS ÉLETE
AZ EGYIK LEGSZEBB ÉS LEGBIBLIKUS ÉLETRAJZ. AMIT JÉZUSRÓL VALHATÓ ÍTHAT.
Ellen G. White

adventkiado.hu

Lélekkel és tudományal

Amikor a kövek megszólalnak

Árvai Tamás Kristóf 2021 novemberében sikeresen megvédte a doktori disszertációját és a tudományok doktorává avatták a Pécsi Tudományegyetemen. Néhány hete az a megtiszteltetés érte, hogy az egyetem könyvben kiadta az értekezését!

– **Miért lettél történész és hogyan segíti ez a lelkes munkádat?**

– Anyai nagyapám – Rúzás Lajos – is történész volt, de még nem voltam három éves, mikor elvesztettem őt. Apai nagyapám – Árvai Henrik – lelkeszként dolgozott, de történelmi korokat élt át. Élénken él az emlékezetemben, ahogy az ölébe veszt, és mesél a második világháborús élményeiről, vagy azokról a megpróbáltatásokról, amiket fiatal lelkeszként a Rákosi-korszakban át kellett élnie. Szóval vagy így, vagy úgy, mindkét nagyapámtól hozom a történelmi érdeklődést. Ezt erősítették a gyerekkoromban hallott bibliai történetek is. Ezek a szálak meg is határozták pályaválasztásomat, először történelmi szakon, majd teológián végeztem. Én – tudósként éppúgy, mint lelkeszként – szoros kapcsolatot látok történelem és Biblia között. Nekünk egy olyan Istenünk van, aki áttöri a mennyei és a földi világ közötti falat, és cselekszik a történelemben.

– **Milyen volt az út a kezdetektől a doktori védésig? Milyen érzés felfedezni valamit, amire más még nem jött rá?**

– Nem volt könnyű a lelkeszi munka mellett a kutatásaimmal foglalkozni. Ezért is húzódtam el évekig a dolgozat megírása (2009-ben kezdtem a doktori programot, és 2021-ben védtem meg a disszertációt). Sok szabadidőt kellett föláldoznom, amiért a családom nem lelkesedett. Emlékszem, fiam, Csongor, 7-8 éves kora körül megkérdezte: „Apa, egyáltalán neked miért kell megcsinálnod a doktori?” Bevallom, nehezen tudtam neki kielégítően válaszolni. Engem azonban valóban motivált, hogy a világ működéséből valami olyasmit ismerjek meg, ami eddig rejtve volt.

– **Hogyan mondanád el egyszerű szavakkal a kutatásod legfontosabb eredményét? (Tanár embernek ez sem lehet annyira nehéz. 😊)**

– Az ókori társadalmakat mi elsősorban azokból az írásos emlékekből ismerjük, melyek ránk maradtak. Ilyen történelmi dokumentum a Biblia is. Az, hogy írásban maradtak meg, megtévesztő. Azt a benyomást kelti, hogy a régi ember ugyanúgy írt

és gondolkodott, mint mi. Az ipari forradalom, a felvilágosodás és az általános tan kötelezettség előtti társadalmak nagy része azonban írástudatlan volt. Az ókorban nem olvasták úgy a Bibliát, mint mit. A könyv formátum sem létezett, a tekercsek drágák voltak, és a betűket csak egy szűk, kiváltságos réteg ismerte. Ezért is mondja a Jelenések könyve, hogy „Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ... a prófétai igéket” (1:3), hiszen nagy kiváltság volt, ha egy gyülekezetben volt egy írni-olvasni tudó, aki fölolvasta a többieknek János könyvét.

Nos, az én kutatásom éppen ezen ókori társadalmak szóbeli jellegére irányult. Elsősorban babiloni és asszír dokumentumokat vizsgáltam, és azt kerestem, milyen hatással volt a társadalom szóbeli jellege az írott szövegek keletkezésére. Ha nem ismerjük ezt a háttérinformációt – akár melyik ókori írásos dokumentumra vonatkozólag (beleértve a Bibliát is) – könnyen félreérthetjük a szöveg jelentését.

– **Hogyan tudtad összeegyeztetni a nagy család kihívásait az elmélyült kutatással? Kik és hogyan segítettek és támogattak az úton?**

– Arról már beszéltem, hogy sok családdal is eltölthető szabadidőt kellett föláldoznom. Ugyanakkor ők is segítettek. Csongor fiam már egészen korán tudta, mi az az ékírás. Feleségem, Pálma pedig olykor a második konzulens szerepébe lépett. Édesanyám is többször kikérdezett, segítve gondolataim megszervezését. A kecskeméti gyülekezeti pénztáros, Bangó Gedeon pedig a dolgozat matematikai háttérének kidolgozásában volt segítségemre. Szóval sokfelől – és nem csak szakmai körökből – kaptam pozitív impulzusokat.

– **Milyen érzés az első könyvbe belelapolni, amelynek te vagy a szerzője? Mi a publikálás igazi jelentősége? Hol vásárolható meg?**

– Annyi tortúrával jár egy szakkönyv elkészítése, hogy a végén már nem is annyira a könyvnek örül az ember, hanem annak, hogy végre leteheti ezt a terhet. De persze azért örülök neki. Szakmai tekintetben fon-

Dr. Árvai Tamás

tosak a publikációk, de az is szerepet játszik, hogy az emberben van egy vágy arra, hogy megossza a belső világát másokkal. A könyv a L'Harmattan Kiadónál jelent meg, így az ő honlapjukról megrendelhető, Budapesten vagy egyéb egyetemi városok nagyobb könyvesboltjaiban is biztosan kapható. De ha valakit tényleg érdekel a könyv, vegye fel velem a kapcsolatot, mert szerzőként kedvezményrel tudok hozzájutni.

– **Mit tanítasz az ATF-en? Mi a célod tanárként? Milyen további terveid vannak a tudományos munkában?**

– Olyan tantárgyaim vannak, melyek a Biblia történelmi-kulturális háttérét világítják meg, hogy ezáltal jobban megérthessük magát, a Biblia szöveget is. Engem a tudomány alázatra nevelt. Abban reménykedem, hogy az ATF-diákokat is sikerül rávezetnem, a nagyobb tudás alázattal, sőt felelősséggel jár.

Ami mostanában a leginkább érdekel az az, hogy hogyan nyilatkoztatja ki magát Isten egy olyan világban, ami kulturálisan, történelmileg jól körülhatárolható? Hogyan szűkíti le üzenetét a végtelen Isten a véges emberi elme számára? Talán majd könyv is fog születni belőle, de nem érzem az időt olyan nyomasztónak, mint amilyennek a disszertáció megírásánál éreztem.

– **Hogyan bátorítanád az adventista fiatalokat igényes tudományos munkára? Te hogyan tudod a saját életedben egyensúlyban tartani az ATF küldetésnyilatko-**

zatát: „Lélekkel és tudománnyal Krisztus szolgálatában”?

– A Biblia több helyen is utal rá, hogy Isten a természetesen keresztül is kinyilatkoztatja magát (Zsoltár 8; 19; Róm 1:20). A világ működésének jobb megértésével tehát ma-

gát Istent is jobban megértjük. Emellett pedig a tudományos gondolkodás erősebbé teszi az embert intellektuálisan, megakadályozva, hogy könnyedén bedőljön hamis híreknek vagy bizarr összeesküvés elméleteknek. Szerintem az egyháznak nagy

szüksége van olyan emberekre, akik tudományosan gondolkodnak.

Adventista Kommunikáció

Hitéleti konferencia – közösségi és missziós nap

Missziós és közösségi napként hirdette meg a Hetednap Adventista Egyház Dunamelléki Egyházterülete az éves Hitéleti Konferenciáját 2024. október 26-ára

A helyszín a tavalyi évhez hasonlóan az ELTE Lágymányosi Campusa volt, ahol mintegy 800 fő ünnepelte együtt ezt a szombatot. A délelőtti istentisztelet során számos ének- és zenei szolgálat hangzott el, melyek jól tükrözték az egyházterület gyülekezeteinek sokszínűségét.

A Gáspár Judit és Balázs László konferálásával összekötött programban közreműködött a Soli Deo Gloria Egyházzenei Tábor Ifjúsági Kamarazenekara és Kórusa, az Új Advent Kórustársaság, az Aranyeső Ének- és Zenekar, az Énekelj Szabadon Krisztusról Énekegyüttes (ÉSZK), ill. a Gyömrői és a Terézvárosi Gyülekezet, valamint a Terézvárosi Nemzetközi kórus és az Érdi Gyülekezet kórusa. Az orgonakíséretet a nap folyamán Bakos Bence szolgáltatta.

A gyermekek részére Szilvási-Csizmadia Andrea mondott történetet, akiknek az istentisztelet ideje alatt kore csoportonként foglalkozást szerveztek.

A konferenciának több olyan eleme is volt, amely túlmutatott az egyházterület határain. Az egyik ilyen mozzanat volt, amikor prof. dr. Tonhaizer Tibor – az Ad-

ventista Teológiai Főiskola rektora – mutatta be az oktatási intézmény működését, szolgálatát, a képzési lehetőségeket.

Az igei gondolatok a lélekmentés folyamatát követték végig: előkészítés, magvetés, ápolás, aratás, megőrzés. A missziós témát egymás között felosztva mutatta be Kalocsai Tamás DET elnök, Hegyes-Horváth Géza, a Tiszavidéki Egyházterület elnöke, és Ócsai Tamás unióelnök.

A délelőtti program részeként négy gyülekezet is bemutatkozott egy-egy ötperces videóban.

Megismerhettük a Gyömrői, Érdi, Bajai és Zuglói Gyülekezetek életét, szolgálatát. A videókat az élő közvetítés felvételén is vissza lehet nézni.

Az egyházterület által biztosított ebéd után Missziós Expóra került sor, ahol egy-egy standon keresztül be-

mutakoztak az unió és az egyházterület különböző intézményei, szolgálatai.

A konferencia szervezésében, lebonyolításában számos önkéntes és egyházi dolgozó vett részt. A hangosítást, és videotechnikát a Reménység Média munkatársai biztosították.

A rendezvényről készült képek megtekinthetők az egyházterület Facebook-oldalán, a videófelvétel pedig a YouTube-csatornáján nézhető vissza:

<https://tmy.hu/zxueYb>
<https://tmy.hu/d7ECVpIU>

*Kis István
DET Sajtóosztály-vezető*

Megújulás régen és ma

Kettős ünnep volt 2024. november 2-án a Terézvárosi Gyülekezetben: a reformáció emlékűnepe és keresztségi istentisztelet.

Három új testvért köszönhetünk a kínai gyülekezetalapító közösségben. A lelkészek mindhármukat bemutatták, így

bepillantást nyerhettünk életük és megtérésük történetébe.

Kínai és magyar testvérek szolgálata tette meghitté az alkalmat. Nagy Tamás lelkész mondott bátorító üzenetet Isten Igéjéből arról, hogy életünk során gyakran kételyekkel találkozunk – ami elengedhetetlen –, a kérdés csupán az, hogy mit kezdünk velük. Ahogy a reformátorok életében is láthatjuk, ha őszintén szembenézünk ezekkel, és az Úrhoz megyünk velük, átélhetjük az Istennel való újrakapcsolódás élményét, békéjét. Ezt kívánjuk új testvéreink életében is!

K. Sz.

30 éves a Zenei tábor

A tábor története

1994-et írtunk, amikor az első zenei bibliatábor ötlete felvetődött. Ekkor még csak kórustábor szerveztünk, néhány hangszeres zenész részvételével Nagykovácsiban. 1995-től átkerült a tábor székhelye Törökkoppányba, ahol évről évre nőtt a tábor résztvevőinek száma. Először a rézfúvósok fanfárja színesítette a műsort, majd 1997-ben szerveztük meg az első szimfonikus zenekari apparátust igénylő oratórikus mű előadását: Mendelssohn 42. zsoltárát. A művek kiválasztásánál mindig célul tűztük ki a biblikus szöveget megzenésítő, hívó lelkületű zeneszerzők műveinek bemutatását.

2001 óta tartjuk Bózsván a zenei tábor, ugyanis akkortájt épült Pálházán a Művelődési Ház, amely évekig befogadta koncertjeinket és az azzal járó, nagy létszámú apparátust. Időközben felépült Bózsván a Faluház is, így a református

templom mellett ott is kapunk két termet a próbák megtartásához. A megfelelő infrastruktúra azért fontos, mert a táborban különböző együttesekbe lehet jelentkezni: felnőtt vegyes karba, szimfonikus zenekarba, ifi vonózenekarba, fúvószenekarba, és természetesen a gyermekkórusba és a csengettyüegyettesbe. Ezeknek az együtteseknek mind-mind külön terem szükséges a próbákhoz. A tábor létszáma kb. 140-150 fő szokott lenni.

Zenei táborunkban a kisbabától a nagyszülőlig minden korosztály képviselti magát. Van, aki a tábort évről évre látogatva, mondhatni itt nőtt fel, és amikor családot alapított, természetes, hogy gyermekeit is elhozta a táborba. Ilyen módon az elmúlt 30 évben már sok kisgyermeket láttunk felcseperedni a zenei táborban, és jelenleg már az ő gyermekeik a mostani gyermekkórus tagjai. Jó ezt együtt megélni! Ezekben a családokban már évtizedek óta hagyománya van a zenei táborba járásnak. Ugyanakkor mindig nagyon örülünk az újabb és újabb résztvevőknek.

A táborban a kezdetektől megtalálható volt a fúvósegyüttes, mely eleinte az 1995-ben megalakult Adventi Rézfúvós Kamaraegettes

tagjaiból állt. Hagyománnyá vált, hogy hangversenyeink elején a kórus bevonulása alá egy-egy fanfárt játszanak. Időközben felnőtt az utánpótlás és kibővült a zenekar a fúvós hangszereken tanuló fiatalokkal. Ma már önálló műsorszámokat és kóruskíséreteket játszanak hangversenyeinken. Zenei táborunk egyik célja, hogy megszerettesse a hangszeres együtt zenélést gyermekeinkkel, és kitartásra nevelje az ifjúságot. Érdemes őket zeneiskolába járatni, mert kiemelt helye van az istentiszteleteken a hangszeres zenének és a kóruséneklésnek. Egy-egy ilyen közösségnek megtartó ereje van.

Fontosnak tartjuk, hogy minden korosztály igényes és felemelő zenei élményt nyújtó műveket tanulhasson meg, melynek során közelebb kerülhetünk azokhoz a komolyzenei értékekhez, amelyet zeneszerző-óriások hagytak ránk az elmúlt évszázadok során. Megismerhetjük és megszerethetjük ezt a csodálatos kincset.

Gyermekeinkkel a táborban külön foglalkozunk: a gyermekkórus próbáin kívül szervezünk nekik csengettyüegyettest és hangszereiken is kamarazenélhetnek. Szombaton ők is szolgálnak az istentiszteleten, legtöbbször az ifjúsági vonózenekar kíséretével. A gyermekkórus a kezdetektől fogva közreműködött a koncertek első műsorszámában, melyet mindig úgy választunk, hogy abban ők is tudjanak énekelni. A felnövekvő fúvósegyüttesben is mindig helyet kapnak a gyermekek és a fiatalok.

A tábornak kötött napirendje van: reggel pontban 7-kor megszólal a fúvósok ébresztője a faházak mögött, 8-kor reggeli, majd 9-kor áhítat kezdődik a különböző korosztályok szerint gyerekeknek, fiataloknak és felnőtteknek egyaránt. 10 órától ebédig folynak a műhelymunkák: kóruspróbák, zenekari próbák, gyermekkórus, fúvószenekar, felnőtt kórus és szimfonikus zenekar gyakorolja a koncertrepertoárt. Délutánonként a környék népszerű kirándulóhelyeire látogatunk, a Zempléni Ka-

Térzene Sárospatakon

landparkba vagy a Megyer-hegyi tenger-szemhez, de a közeli szlovákiai Izra-tó is szinte minden évben sorra kerül. A tábor közepe felé mindig az a legizgalmasabb pillanat, amikor zenekar és énekkar először próbálhat együtt, és kezd megformálódni a koncertre előkészített zenemű.

Az elmúlt néhány évben szerveztünk térzenét a sátorlajújhelyi sétáló utcában, illetve a Füzérradványi parkban és a Regéci várban. Idén a bózsvai Etelka-tó partján, valamint a Sárospataki várban adtunk egy kb. 1 órás műsort az Adventi Rézfűvósokkal és a kórossal, furulyaegyüttessel, mellyel próbáltuk megszólítani az utca emberét, illetve hirdetni a közelgő hangversenyek időpontját és helyszínét.

A tábor legfiatalabb együttese a furulyaegyüttes, melyben gyerekek és felnőttek, amatőrök és profi zenészek egyaránt jól megférnek. Szoprán-, alt-, tenor- és basszusfurulyákon játszanak.

2017-ben megfogalmazódott egy évközi kórus igénye is, és így jött létre Juhász Zsuzsa vezetésével az Új Advent Kórustársaság, akik félelvénként egy-egy projektet szervezve várják azokat, akik év közben is szeretnének együtt énekelni. Ugyanilyen céllal szerveződött 2022-ben az ÉDEN zenekar és kórus „formáció”, ahol a gyermekek és fiatalok zenélnek együtt fűvószenekarban, vonózenekarban, furulyaegyüttesben, valamint a gyermek- és ifjúsági kó-

rusban, általában minden hónap harmadik szombatján. Mindkét együttes nyitott az új tagok befogadására.

Az idén három koncerten mutatkozhatott be a tábor: augusztus 5-én a Sátorlajújhelyi Kossuth Lajos Művelődési Központ színháztermében, augusztus 6-án a Gödöllői Királyi Kastély Lovardájában adtunk hangversenyt, illetve műsorunk egy részét játszottuk el az ASI konferencián, október 5-én.

Nyári hangversenyeinken általában nagyobb lélegzetű oratórikus műveket szoktunk előadni, az őszi koncerten azonban az egyszerűbb – egy próbával is feleleveníthető – műveket játszottuk el újra, bemutatva ezzel a tábor kisebb együtteseit és kamaracsoportjait is.

SOLI DEO GLORIA – Egyedül Istené a Dicsőség! – ezt a nevet 2016-ban kapta a tábor, illetve az együttes, amikor a Keresztény Advent Közösségben elkezdett hagyományt a Hetednap Adventista Egyház keretein belül folytattuk.

Szeretettel várjuk nyári táborainkba mindazokat, akik szívesen részt vesznek a jó Isten dicsóítására a közös muzsikálásban. Korhatár és képzettség nem lehet akadály.

Az idén kettős kerek évfordulót is ünnepeltünk egy óriási SDG-tortával: 30 éves a zenei tábor és 40 éves a Bózsvai Bibliatábor! Isten éltesse őket még nagyon sokáig!

Lázárné Nagy Andrea

Koncert Gödöllőn, a Királyi Kastély Lovardájában

Első Mozgó Lelki Egészség Központ (MLEK) – képzés a TET-en

„Utasítást kaptam, hogy mivel a végidőben nagy összegjövetelek lesznek a városainkban, tegyünk előkészületeket, és hirdessük az igazságot az ilyen találkozókon. Amikor Krisztus a földön járt, megragadta az ilyen alkalmakat. Bárhol, bármi célból gyűlt is össze nagyobb néptömeg, szava hallható volt, világosan, érthetően hirdette üzenetét. Ennek eredményeként keresztre feszítése és feltámadása után ezrek tértek meg egy napon. A Krisztus Urunk által hintett magvak mélyen a szívbe hullottak, kicsíráztak, és amikor a tanítványok a Szentlélek ajándékát elnyerték, begyűjthették a termést” (Ellen G. White: Evangelizálás. 1946, Advent kiadó, 35.2).

A Tiszavidéki Egyházterület minden régiójából érkeztek testvérek 2024. október 20-án a hajdúböszörményi gyülekezetbe, hogy részt vegyenek egy nagyon érdekes és inspiráló missziós képzésen.

Hegyes-Horváth Géza testvér az evangéliumból a görögök kérését idézve: „Uram, Jézust szeretnénk látni!”, azt a közös reménységünket fogalmazta meg, hogy mindazok az emberek, akikkel kapcsolatba kerülünk, megláthassák Jézust általunk.

A TET gyülekezetei egy felbecsülhetetlen értékű eszközt kaptak a MLEK-szerelvény révén. A gazdagon felszerelt mikrobusz átadóján meghallgathattuk azokat a tapasztalatokat, amelyek 6 éve életre keltették ezt a fajta egészségügyi szolgáltatást. A jármű-szerelvény „szülőatyjai”, Kiss Szilveszter és Gyurkó János testvérek meghatóan mesélték el, hogy hogyan is jött az ötlet, majd hogyan vezette őket a jó Isten a megvalósításban. Érezhető volt, hogy két kezük munkáját, szívüket, lelküket, idejüket, tehetségüket tették bele ebbe a járműbe, amihez olyan sok élmény és tapasztalat is társult. Hálásak vagyunk a lelkesítő felkészítésért és támogatásért, ami bátorít bennünket a szolgálatuk folytatására. Kaptunk egy eszközt, egy jó példát és azon túl felelősséget is arra, hogy amit elkezdtek, továbbvigyük.

Hálásak vagyunk dr. Ósz-Farkas Ernő, ESZO vezető testvér beszámolójáért is, aki az eddig megvalósult Kék Zóna misszió tapasztalataival lelkesített bennünket. Bizonyosságát nyertük annak, hogy az egészségügyi misszió napjainkban egy időszakos eszköz az emberek megszólítására.

A MLEK szolgálat alkalmával az emberek megtapasztalhatják részünkről

a gondoskodást, a segítőkészséget, az együttérzést, a szeretetet. Ez a kulcs a mai terhelt, fáradt, beteg társadalom szívéhez. Az emberekért végzett munkában odafigyelésünk, érdeklődésünk alkalmat teremt bemutatni a szeretet Istenét, és megnyitja a szívüket iránta.

A képzésen megláthattuk az Isten által szerzett alkalmak új lehetőségét az embe-

rek eléréséhez. Részletes, gyakorlati, kézzel fogható ötleteket, tanácsokat kaptunk arra, hogyan szervezzük meg a kitelepülést, hogy az értékes és érdekes legyen azoknak az embereknek, akik talán soha nem találkoznának velünk.

Az Ellen White-től vett idézet arra bátorít és szólít fel bennünket, hogy ha az emberek nem jönnek hozzánk, akkor nekünk

kell oda menni, ahol ők vannak. A helyi szükségletekhez, adottságokhoz igazodva, a helyi gyülekezeti tagok talentumainak hasznosításával különböző módon van lehetőség bekapcsolódni a települések programjaiba. A gazdagon felszerelt, kreatívan kialakított MLEK-szerelvény

számos programnak kiváló helyszínt biztosíthat különböző fesztiválokon. A konyhája alkalmas vendéglátásra, ételbemutatókra. Az informatikai berendezések lehetővé teszik jól látható, hallható előadások szervezését. A központ egészségügyi eszközkészlete számos szűrővizsgálat elvégzését szolgálja. Van helye a könyvárúsításnak, ajándékozásnak. A plakátok, transzparen-

sek és az egyéb kiegészítők – a padok, a sátor – a megjelenésükkel felkeltik az emberek érdeklődését, és megállásra készítetik őket. Így küldetésünkkel részévé válhatunk a társadalmi eseményeknek, szolgálhatjuk az embereket ott, ahol vannak.

A legfontosabb eszközöket készen kaptunk a szolgálat végzéséhez. Várjuk a képzés folytatását, a gyülekezetekben a beszélgetéseket, ahol megtervezhetjük a helyi lehetőségeket, kidolgozhatjuk a részleteket. Ez egy igazi közösségépítő szolgálat, ami megújíthatja a gyülekezeteinket. Bátorítunk mindenkit, hogy tegyék bele teljes szívvel, lélekkel a mi részünket, és igényeljük Isten nélkülözhetetlen vezetését és jelenlétét.

Hálásak vagyunk a jó Istennek ezért a missziós lehetőségért, a testvéri összefogásért, az elhangzott hitbéli tapasztalatért, a két egyházterület közötti szeretetteljes, támogató együttműködésért. Bízunk abban, hogy a Tiszavidéken is sok-sok embert fogunk elérni a Mozgó Lelki Egészség Központtal, Isten dicsőségére.

Köszönjük az egészségügyi munkacsoport munkáját, a helyi gyülekezet vendégszeretetét és a finom ebédet. Nagyon jól éreztük magunkat!

Molnárné Kaposi Ildikó, Balog Andrea

7 éves a kecskeméti adventista cserkészcsapat

2024. november 2-án ünnepelni gyűltünk össze Kecskeméten. A szombat egyébként is különleges nap a számunkra, de most még több szép emlék jutott eszünkbe. 2017. november 11-én kezdtünk el hivatalosan cserkészrajként aktívan tevékenykedni. Új őrök alakultak, új tervek kezdünk el szövögetni, és Istenben bízva indultunk útnak.

Azóta sok száz óra őrsi foglalkozás, sok-sok örömteli pillanat a túrákon, táborokban, sok küzdelem önmagunkkal és néha egymással, mindenféle kreatív csapatmunka és kemény vagy éppen játékos cserkészpróba van már a hátunk mögött. Jó szívvel gondolunk vissza az elmúlt 7 évre, a legnagyobb kincs mégis az, amivé válnak az önkéntes szolgálatunk során, vagy

látni, hogy mivé válnak a kicsiből felnövő gyerekek, akik készek továbbadni azt, amit ők is kaptak.

Aki egyszer kipróbálta és beleszeretett, az többé nem felejt, hogyan formálta a jellemét, a gondolkodását, a kapcsolatait, a kreativitását az a „kis” közösség, amit cserkészletnek hívunk.

Persze nem mindenki állja ki a próbát. Nem mindenki kész szembenézni saját határaival, vagy feladni kényelmét egy kis sátrazás kedvéért, de van, aki ezt kész megtenni.

A kecskeméti cserkész szombat ebben az évben is megmutatta, milyen színes a cserkészlet: közös szolgálat és istentisztelet, térképes akadálypálya mindenféle kihívással, faragás és más kézműves tevékenységek, „harc” az ellenséggel, közös étkezés, ünnepi torta, tábortűz pislákoló fények mellett, közös éneklés és ima.

Hálásak vagyunk Teremtőnknek a lehetőségért, erőért, a sok gyermekért és fiatalért, akik készek építeni velünk együtt ezt a közösséget. Legyen még sok szép évünk együtt az 1844. számú Joseph Bates kapitány cserkészcsapatban!

Ambrus Gyöngyi (cspk)

Orvos zenészek koncertje

Különleges est a zene és az orvostudomány találkozásával

A budapesti központi adventista imaházban egy rendkívüli koncert került megrendezésre 2024. november 2-án, szombaton 18 órakor. A gyülekezet több éve otthon biztosít az orvos zenészek zenei rendezvényeinek. A koncertek különlegessége, hogy az orvostudomány és a zene tudománya egyesített erővel jelenik meg az orvos muzsikuskok személyében Isten dicsőítésére és a közönség szórakoztatására.

A rendezvény célja a zene és az orvostudomány közötti kapcsolat erősítése, Isten dicsőítése és a közönség szórakoztatása.

A koncerten vendégzenekarként a Pénzügyőr Zenekar Kamaragyüttese lépett fel, vezetője pedig Kapi-Horváth Ferenc, a Pénzügyőrök Zenekarának ezredese. A kamaragyüttes műsora gazdag zenei palettát kínált, amelyben klasszikus és modern darabok egyaránt szerepeltek, bemutatva a zenészek kiváló technikai tudását és művészi kifejezőmódját.

Az este házigazdája prof. dr. Pavlik Gábor sportorvos volt, aki nemcsak a rendezvény szakmai irányítását biztosította, hanem saját jelenlétével és humorával is

hozzájárult a koncert sikeréhez. A programot Kósáné Kertai Daisy rendezte, aki gondoskodott arról, hogy minden részlet a legnagyobb precizitással kerüljön megszervezésre, lehetővé téve a zene és a közönség közötti kapcsolatot.

A koncert során az orvosok és zenészek közötti párbeszéd valódi élményként hatott a közönségre. A zene, mint a test és lélek egyaránt gyógyító erejű művészeti ág, itt különösen hangsúlyossá vált. A koncert után a résztvevőknek lehetőségük volt a zenészekkel, a zenész orvosokkal való beszélgetésre, eszmecsere.

Az esemény egyedisége és az orvosok zenei tehetsége a közönség körében méltán nagy sikert aratott. A Pénzügyőr Zenekar Kamaragyüttese magas szintű előadómódja és Kapi-Horváth Ferenc vezetése emelte a rendezvény színvonalát, míg a házigazda és a rendező munká-

ja biztosította, hogy minden apró részlet a helyén legyen.

Ez a különleges koncert nemcsak a zene és az orvostudomány találkozását ünnepelte, hanem arra is felhívta a figyelmet, hogy az orvosok és zenészek közötti kapcsolat továbbra is fontos szerepet játszik a közösség életében. Az ilyen események segítenek a két szakma közötti hidak építésében, és lehetőséget adnak arra, hogy a művészetek és a tudomány közösen gazdagítsák az emberek életét.

A rendezvény mindenképpen példát mutatott arra, hogy a zene és az orvostudomány kéz a kézben járhatnak, és új utakat találhatnak egymás támogatására.

Tajti Enikő

Orgona, a hangszerek királynője

A terézvárosi adventista imaház orgonájának összes regisztere felcsendült dr. Geanina Adina Sălăgean orgonaművész keze alatt, aki Bukarestből érkezett gyülekezetünkbe. Az elismert orgonaművész nagy szabású koncertet adott 2024. november 2-án 15 órai kezdettel, amelyen bemutatta az orgona hangzásvilágának mélységét és magasságát. Istent magasztalva, ráirányítva a figyelmet erre a kivételes hangszerre, amelyet méltán nevezünk a hangszerek királynőjének. A hangszínek váltogatásában Bakos Bence – gyülekezetünk orgonistája nyújtott segítséget, ami befektetett munkát és tudást igényel.

A közönség valódi időutazáson vehetett részt, hiszen a műsorban a barokk mesterek szerzeményeitől kezdve a romantika legszebb orgonaművein át egészen a modern kor zenei világáig kísérhette végig az előadót. A művész az orgona minden regiszterén játszott, teljes hangzásvilágát bemutatva az imaterem egyedi hangulatú terében.

Az előadást a barokk korban megalkotott kompozíciók nyitották meg, visszahozva a régi korok harmóniáit, amelyeket az orgona mély, zengő hangjai különösen jól közvetítettek. A romantikus darabok már

gazdag érzelmi töltettel, lírai és szenvedélyes előadómóddal szólaltak meg a művész keze alatt, míg a modern művek új hangzásvilágukkal és érdekes ritmusjátékukkal zárultak.

A művész előadása nemcsak technikai tudását, hanem Isten és a zeneművek iránti mély alázatát és tiszteletét is tükrözte. Minden darabot átéléssel, kifinomultsággal adott elő, megmutatva, hogy az orgona több mint hangszer – hiszen egy egész zenekart képes megszólaltatni egyetlen művész keze és lába által. A hangszer belső felépítése bonyolult, a különböző regiszterek és sípok sokfélesége olyan gazdag hangzásvilágot hoz létre, amely egyszerre lenyűgöző és áhítattal tölti el a hallgatót. Egyedülálló a zenetörténetben, hiszen az emberi hanghoz hasonlóan képes kifejezni a legmélyebb érzelmeket is, legyen szó örömről, bánatról vagy lelki emelkedettségről.

A templomi orgonazene nagy mesterei, mint Johann Sebastian Bach vagy César Franck, mélyen megértették az orgona hangjában rejlő lehetőségeket, és zeneműveikkel hozzájárultak ahhoz, hogy az orgona a templomi szertartások részévé váljon. Az orgonazene ma is fontos része az

egyházi liturgiának, így a hit és a zene közötti kapcsolat tovább él a templomok falai között, erősítve a hívek közös élményét és lelki elmélyülését.

Az orgonakoncert tehát nemcsak zenei élmény, hanem lelki megújulás, feltöltődés, Istenhez való felemelkedés lehetősége is volt a hallgatóság számára. Az esemény újra rámutatott arra, hogy az orgona valóban méltó a „hangszerek királynője” címre, és hogy milyen gazdag zenei örökséget hordoz magában.

Köszönet mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy a koncert megvalósuljon!

Tajti Enikő

Továbbra is szeretettel várjuk a gyülekezetek friss, tartalmas és inspiráló híryanagyait, amelyekről értesülhettek az egyház hivatalos elektronikus felületein is, a www.adventista.hu oldalon, valamint Facebookon: a Hetednapos Adventista Egyház, az Adventista Kommunikáció és Ócsai Tamás unióelnök közszereplői oldalán.

a Kommunikációs Osztály

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

Adtam még egy esélyt Istennek

Interjú Mihalec Dórával, a Gyermekszolgálatok Osztályának vezetőjével

– Ha visszaemlékszel a gyermekkorodra, van-e valamilyen határozott élményed az Isten szeretetével kapcsolatban?

– Az első emlékeim egyike, hogy este az ágyamban fekvé az édesanyammal együtt imádkozom, és az ima végétével édesanyám kuncogni kezd. Akkor nem érttem, hogy miért. Csak később tudtam meg, hogy az *amen* helyett rendszeresen *amenent* mondtam...

Ugyan édesanyám megtanította az esti imát nekem, ám a hitbéli nevelésemet rábízta az egyházra, amely esetemben a katolikus egyház volt. Mint mindenki az osztályomban, én is jártam hittanra, voltam elsőáldozó, bérmálkozó, ám Isten jelleméről nagyon keveset tudtam meg. Így fordulhatott elő, hogy amikor fiatal kamaszként nagyon szerettem volna valamit, amiért rendszeresen imádkoztam is, és mégsem sikerült, csalódásomban elfordultam Istentől. Úgy gondoltam, hogy igaz, amit az iskolában tanultunk, hogy Isten nem is létezik. Ha akkor tudom, hogy Isten milyen végtelenül szeret minket, és hogy ha nem ad meg valamit, amiért mi buzgón imádkozunk, az azért van, mert a javunkat nézni, akkor nem fordulok el Istentől, és fiatal felnőttként nem kell újraépítenem a hitemet.

18 éves koromban megismerkedtem egy fiúval, aki Istenre rátalálva kereste azt

az egyházat, amelynek hitelvei a Biblia tanításával leginkább összhangban vannak. Elvégezte a Biblia Levelező Iskolát is, és úgy találta, hogy a Hetednap Adventista Egyház az, amely Isten negyedik parancsolatát, a szombat megünneplését is komolyan veszi. Ekkor tudtam meg, hogy a „szombatisták” – ahogy egyszer-e egyszer hallottam a nagymamától – az adventisták.

Ez az időszak egybeesik a délszláv háborúval, amelyben vajdaságiként érintett voltam. A fiú, aki már a barátom volt, a behívó elől Magyarországra költözött, ahol megkeresztelkedett, és az Adventista Egyház tagja lett. Én ekkor kezdtem Szabadkán a tanítóképzőt. Így egyik hétvégén hazautaztam a szüleimhez, másik hétvégén pedig Szegedre, a barátomhoz, akivel együtt mentünk a gyülekezetbe. A gyülekezetben volt egy jó kis csapat a fiatalokból, akik gyakran szerveztek programokat. A nyári szünetben például Erdélybe mentünk a hegyek közé táborozni. Még ma is beleborzongok, olyan hideg volt a patak vize, amiben fürödtünk. A tábor alatt beszélgettem a lelkésszel, és mondtam neki, hogy mások szerint én komoly vagyok, és én is ezt gondolom magamról. A lelkész ekkor azt mondta, hogy Isten szereti a komoly embereket. Ezután döntöttem úgy, hogy adok még egy esélyt Istennek...

Miután én magam is tapasztalatokat szereztem Istennel, megismertem Őt, megkeresztelkedtem, 1995 márciusában pedig összeházasodtunk a barátommal. Azóta már felnőtt gyermekeink vannak: Boglárka, aki 22 éves, és az utolsó évét végzi az egyetemen, és Viktor, aki 27 éves, és az idén májusban vette el bájos mongol menyőnkét, akít nagyon megsze-

Mihalec Dóra férjével, Gáborral

rettünk. A fiunk házasságkötése nagyon nagy öröm volt a számunkra. Mi nagyon fiatalok voltunk a házasságkötésünkkor, a férjem 20 én 21 éves. De nem bántuk meg. Együtt csiszolódtunk, értünk igazi felnőttékké.

Sokan gondolják azt rólunk, hogy a mi házasságunk aztán biztos minden gondtól, problémától mentes, hiszen a férjem, Gábor házassági szakértő. Megnyugtatók mindenkit, mi is szoktunk veszekedni! Ám igyekszünk a másikat tisztelni, az érzéseit nem bántani, tudjuk, hogy ha egyikünk veszít, akkor a kapcsolatunk is veszít, ezért próbálunk kompromisszumos megoldást találni a problémáinkra és odafigyelünk a másikra.

– **Miért választottad a pedagógusi hivatást?**

– A kicsi gyerekekkel való foglalkozás szeretetét édesanyamtól lestem el. Ő nem pedagógus, ám szívesen ölbe veszi a gyerekeket, énekel nekik, játszik velük. A pedagógusi pálya nekem kézenfekvő volt. Emellett nagyon jó élményeim vannak a kisiskolás éveimből. Annyi mindent tanultunk, annyi mindenre rácsodálkoztunk, olyan új volt minden az egyszerű, kutyümentes életünkben. Ezt az érzést olyan szívesen átadnám a mai gyerekeknek is!

A diploma megszerzése után az egyházunknál helyezkedtem el. Az Ifjúsági Osztálynak voltam a titkárnője Zarka Péter, majd Mayor Zoltán mellett. A munkám egyik részében ifjúsági szombatiskolákat adtunk ki, rejtvényeket, feladatokat készítettem a gyerekeknek. Miután

Együtt a család

megszületett a fiunk, Németországban is éltünk, ahová azért mentünk, hogy Gábor továbbtanuljon. Friedensau az egész családnak nagyon szép időszak volt. Ott láttam, milyen ügyesen foglalkoznak már a legkisebekkel is a szombatiskolában. Rengeteget tanultam, egy új világ tárult fel előttem. Gyűjtöttem az anyagokat, könyveket a gyerekfoglalkozásokhoz, amit utána itthon, a saját gyülekezetemben gyerek-szombatiskolai tanítóként használtam. Annyi anyagot gyűjtöttem, hogy miután 10 évvel ezelőtt megkértek a Gyermekszolgálatok Osztályának vezetésére, a férjem azt mondta: „Hát nem erre készültél egész életedben?!” Örömmel mondtam igent a felkérésre.

Amikor a munkám során elfáradok, elcsüggedek, és ezt Isten elé tárom, Ő a legtöbbször küld nekem megerősítést valamilyen formában, egy levélben, egy telefonhívásban. Nagyon szép tapasztalataim vannak így, és ez örömmel tölt el!

Friss szombati tapasztalat a férjemmel: időnként nehéz útnak indulni szombaton, hogy az ország egy másik szegletében szolgáljunk. Az egész heti munka után szombaton is korán kelünk, és tudjuk, hogy legkorábban délután 5-6 óra felé érünk haza. Megfogalmazódik bennünk, hogy milyen jó lenne az autótól a csak három perce lévő gyülekezetünkbe menni! Az sem segít, hogy nehezen találjuk meg a gyülekezetet, ahová mennénk. Ám benn ismerős gyerekarcok köszöntenek, szünidei bibliatáboros lányok: „Nagyon szeretjük a tábort, mehetünk jövőre is?” Délután intergenerációs istentiszteletet tartunk, amit a kicsi kislány és az idősebb generáció is élvez. Utána egy édesapa jön oda hozzánk a nagylányával: „Gábor bácsi én most eldöntöttem, hogy megkeresztelkedem. Megkeresztelsz engem? Lehet a táborban is.” Szívünk minden melegével öleltük őt magunkhoz. Kell ennél nagyobb megerősítés? És nem ő az egyetlen, akit az évek során már megkereszteltünk. Jó végignézni egyházunk fiataljain: ő is a „mi gyerekünk” volt és ő is. És amikor megölelnék: „Szia, Dóri néni!” A hónap alatt elférek...

A leírtakból is látszik, hogy együtt dolgozunk a férjemmel, aki a Családi Szolgálatok Osztályáért felelős. Kölsönösen segítünk egymásnak. Például ő is foglalkozik a gyerekekkel a táborban, én pedig elvégzem neki az adminisztrációs munkát egy-egy rendezvényen.

Egyelőre még keressük az egyensúlyt munka és családi élet között. Mivel mind a két gyerekünk kirepült (a lányunk is Budapesten jár egyetemre), több időnk van, amit mi munkára fordítunk, és ez nem jó. Erre oda kell majd a jövőben figyelni. Igyekezünk a gyerekeinkkel is tartani a kapcsolatot: többször is beszélünk velük tele-

fonon egy héten, ha mi nem hívjuk őket, akkor ők hívnak. Nagyon jó kapcsolatban vagyunk velük. A fiatal házaspárok esetében igyekszünk nagyon tapintatosak lenni, nem akarjuk őket zavarni, ám az a tapasztalat, hogy örülnek, ha meglátogatjuk őket. Ha a lányunk hazajön, akkor ő kizárólag csak velünk van, és szereti, ha mi is a teljes figyelmünket neki szenteljük.

Hogy a hobbiról is írjak: néhány éve már a képeslapkészítés a hobbi. Feltölt és kikapcsol a kreatív tevékenység. Nagyon szeretem a szebbnél szebb papírokat, örömmel alkotok belőlük. Időnként horgolok és kereszteszes himzéssel is foglalkozom, de ezek hosszabb munkák, hosszú projektek. Bár az egymás utáni x-ek öltésében is van valami megnyugtató.

– Van-e cuki történeted az SZBT-ből, amit szívesen megosztanál?

– Hát persze, hogy van, minden évben több is! Idei történet: Két nagyon cuki kislány (egyik 6, a másik 8 éves) a szobájuk mennyezetén egy nagyobb pókot vesz észre. „Ó, hát már nem él!” – mondja nekik megnyugtatóan az egyik tanító. Másnap én megyek be hozzájuk lefektetni őket, jó éjszákát kívánni. Miután nehezen sikerül őket ágyba terelni, az egyik kislány nagy kerek szemekkel, őszintén ezt mondja: „Dóri néni, mozog a döglött pók!”

*Szőllősné Nagy Annamária
NSZO munkacsoporthag*

Misszió a temetőben

A jó Isten kegyelméből és a deszki önkormányzat engedélyével lehetőségünk adódott, hogy a helyi temetőben október 31-én és november 1-jén 1–2 órát eltöltünk, missziós könyvek ajándékozásával. Erre a célra Mark Finley *Remény a nehéz időkben* című könyvét választottuk ki.

A közel 50 db könyv hamarabb elfogyott, mint gondoltuk. Akik a temetőben a kapuban láttak minket befelé menet, volt, hogy oda se mertek nézni, mit „árulunk”, azonban kifelé jövet igyekeztünk tapintatosan felajánlani és megkérdezni tőlük, hogy „Megajándékozhatjuk-e egy kis könyvvel?”, s a többség szívesen fogadta.

Imádkozó szívvel kérjük jó Atyánkat, hogy a könyvek betölthessék céljukat, s a vigaszra, reményre vágyók megtalálják békességüket általuk.

(VGM)

November 8-án megrendezésre került az első könyvklub az Újbudai Gyülekezetben. A résztvevők Paul Cieslar *Heil Hitler? SOHA!* című könyvéről beszélgettek az este folyamán.

Az esemény igazán jó hangulatban telt, és a résztvevők értékes gondolatokat osztottak meg egymással a könyv témáiról, illetve az olvasottak által felvetett kérdésekről.

A beszélgetés során mélyebb megértést nyertünk a könyv üzenetéről és különböző nézőpontokkal gazdagodtunk.

A sikeres alkalom után örömmel jelentjük be, hogy a könyvklub negyedévente kerül majd megrendezésre, és minden érdeklődőt szeretettel várunk a következő találkozóra is!

Rajki-Zágonyi Dorka

Vándorlásom esztendeinek száma...

Ünnepélyes istentiszteletet tartottunk a Tiszánineni Református Egyházkerület Szeretetszolgálat, Szerencsi Idősek Otthonában 2024. november 9-én.

Az ünnepséget az intézményvezető, Tóth Anikó nyitotta meg, majd a Ker-Songs Együttes ének-zenei szolgálata színesítette, és természetesen költeményt is hallhattunk. Isten Igéjét Hegyes Károly lelkész testvérünk nyitotta meg 1Móz 47:9 versével, ahol Jákób beszél a fáraónak bujdosása esztendeinek napjairól, melyek kevesek és nyomorúságosak voltak. Az igeszolgálaton keresztül áttekinthettük Jákób élettörténetét, és láthattuk azt is, hogy élete nem volt mentes rossz döntésektől, de Isten az Ő csodálatos szeretete által minden élethelyzetben mellette állt, és az Ő hangja mindig felismerhető volt számára.

A mi életünk is küzdelmes lelki csaták színhelye lehet, de Isten nem hagy el, mindnyájunkat vezet, és hallatja szavát, ha figyelünk rá. Isten szeretete türelmében és megbocsátásában nyilvánul meg életünkben. Hallhattuk, hogy mindig van okunk a hálaadásra. A hála a hit ablaka, mely idős korunkra fejlődik, teljeseedik ki.

Örömmre szolgált, hogy a város és egyben az intézmény református lelkésze

Balázs Pál *(lásd a képen jobbra)* is megtisztelte jelenlétével az alkalmat, és Ő is csatlakozott az igei gondolatokhoz. Az istentisztelet végén a két lelkész búcsúzott egy-egy áldással.

Nagy örömmünkre szolgált, hogy ünnepségünket támogatta a Tiszavideki Egyházterület és az ADRA Szeretetszolgálat, így ajándékot is vihettünk az otthonnak. Az intézmény több mint 30 éves működése kapcsán szükségessé vált számukra 1 db hűtőszekrény. Ez azért volt fontos, mert hosszú évek óta az intézmény könyvtárában tartjuk istentiszteleteinket térítésmentesen, és ezt a lehetőséget szeretnénk megtartani, amíg csak lehet.

Az intézményvezető, a lelkész, a dolgozók és az idősek részére is készültünk meglepetéssel. Az ajándékozásban nemcsak kis csoportunk vett részt, hanem segítségünkre volt Ambrus András, Gyűrűs Pannika és

férje, valamint Szöllősy Botond testvérünk. A könyv ajándék, amelyet az idősek részére átadhattunk, az „Őszike Füzetek”-ből származik, melynek címe: „Amikor a lélek térdre borul”. Ezt a lehetőséget is hálásak vagyunk Istennek és testvéreinknek.

Jó volt látni, mind az idősek, mind a dolgozók örömét az ajándékok átvétele kapcsán.

Kívánságom, hogy Isten Szentlelke tegye maradandóvá az Igét, és gyümölcsözővé a könyvek útját!

Akácósiné Nagy Ágnes

Életünk ideje...

Földünk születésnapjának ünnepén, 2024. november 9-én, szombat délután gyönyörű napfényes időben idősek napjának megemlékezésére gyűltünk össze Zsujtán, az Idősek Otthonában.

Amikor megérkeztünk és bementünk az épületbe, szeretettel fogadtak az ott dolgozók. Pár perc elteltével gyülekezni kezdtek az idősek, és pillanatok alatt megtelt az épület aulája idős emberekkel. Az istentiszteletet Graholy Krisztián köszöntő gondolataival nyitottuk meg. A Ker-Songs együttes szolgálata nemcsak ünnepélyessé, hanem felemelővé tette ezt az alkalmat, Istent dicsőítve.

Igei gondolatokkal Hegyes Károly *(lásd a bal felső képen)* lelkész szolgált. Központi gondolata a 90. zsoltár 10:12 verse volt, az Ige hálaadásra szólító felhívását tolmácsolta, illetve a türelemre figyelmeztetett.

Milyen az életünk? Hogyan élhetünk szerető közösségben? – tette fel a kérdéseket.

Éljük meg a szeretetet! Hiszen aki a szeretetet választotta, az a közösséget választotta, és ma itt egy ilyen közösségben lehetünk együtt, mert a szeretet a közösségben él!

Legyünk türelmesek egymáshoz! A Bibliában a türelem aktív jelentésű szó, a másik ember elviseléséhez, az élet különböző megpróbáltatásainak elhordozásához ad erőt. Nem csupán a nehézségek elviselését jelenti, hanem a velünk történt dolgok értelmének felismerését is. Isten a türelem példaképe...

Kempis Tamás szerint, aki a 15. század nagy hatású lelki vezetője volt: „Nincs igazi béketűrőse annak, aki csak annyit akar szenvedni amennyi neki tetszik, s csak attól, aki neki tetszik.”

Az idős kor nem állapot, hanem feladat. Meg kell tanulnunk idősen is hálásan élni. „Amíg fiatalok vagyunk – mondja Graham Greene – bonyodalmak dzsungelje a lelkünk, ahogy öregszünk egyszerűsödünk.”

Sokan gondolják úgy, hogy öregnek lenni azt jelenti, hogy a boldogságról már csak múlt időben szabad beszélni, a je-

lenben pedig csak sóhajtozni lehet. Ideje lenne tudatosítanunk, hogy a múltat nem lehet, nem szabad, nem kell végképp eltörölni, hiszen a jelen a múlton áll, és a jövőhöz szükséges tanulságok benne vannak elrejtve. A múlt a tapasztalataink kincses bányája.

Megtapasztaltuk az idősek csendben való áhítatos odafigyelését, és szeretetük kifejezéséeként más alkalmakra is várnak bennünket, hogy vigyük Isten örökké tartó szeretetének üzenetét. A nap végeztével mindannyian elmondhattuk, hogy ez a szombat gyorsan eltelt, de lélekben azt éreztük, mintha repülnénk Isten felé... Ezért kértük Istent, hogy tanítson úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.

SOLI DEO GLORIA!

GK-GZs

ADRA Jelenlét Pont Bojton

„Fiaim, most ne tévelyegjétek; mert az Úr választott titeket, hogy ő előtt állván, néki szolgáltok; hogy szolgálj legyetek néki és jóillatot szerezzetek” (2Krón 29:11).

A bojti munkatársak számos programot szerveznek a Jelenlét Ponton, melyek mind azt szolgálják, hogy a helyi családok egészségesebbek, életvitelük kiegyensúlyozottabb, tartalmasabb, hétköznapiak színesebbek, gazdagabbak legyenek.

Rendszeresen vannak baba-mama foglalkozások, készségfejlesztő programok az ovis korcsoportnak és kézműves-foglalkozások a kisebb és nagyobb gyermekek részére.

Baba-mama foglalkozás és előadás

Fejlesztőprogram

Október 17-én előadó vendégünk dr. Zákány Zsolt szülész-nőgyógyász főorvos úr volt, aki a változókorral járó nehézségekről tájékoztatta a jelenlévő hölgyeket. Lehetőség volt kérdezni is, így mindenki választ kaphatott a kérdéseire.

November 4-én ismét vendégünk volt Staharocky Noémi életmód- és táplálkozási tanácsadó, kozmetikai formulátor-asszisztens. A természetes alapanyagú szép-

ségápolás jegyében, ezen az alkalmon egy vegyszermentes, egyszerű, öregedésgátló szérumot készítettek a jelenlévők, amihez az alapanyagokat mi biztosítottuk, a készterméket pedig hazavihették.

Programjainkkal (melyekről részletesebb tájékoztatást írunk a következő lapszámban) a helyi közösség tagjainak testi, lelki, szellemi fejlődésére és jólétére törekszünk, és a családok felkarolását igyekszünk megvalósítani.

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

II. Magyar–Afrika hét

Megrendezésre került a második nagyszabású Magyar–Afrika hét október 14–21. között Budapesten és más városokban. Az eseményen európai parlamenti képviselő, több minisztérium, továbbá afrikai,

valamint hazai egyetemek képviselői vettek részt, és 16-án, az Oktatási és Nemzetközi Fejlesztési napon az ADRA Alapítványt is felkérték egy előadás megtartására az oktatásfejlesztés témakörében.

Alapítványunk részéről Sitkei Zoltán ügyvezető igazgató és az ELTE BGGYK partnerünk részéről dr. habil.

pott október 19-én, így e nap délutánján a főszervezők meghívására a Hetednapos Adventista Egyház Terézvárosi Gyülekezete nemzetközi csoportjának kórusa az ELTE Gólyavár épületében egyházi énekekkel színesítette a programot. Úgy a szervezők, mint a megjelent vendégek érdeklődően hallgatták, majd méltatták, és hálásan köszönték a kóruszolgálatokat.

Hálásak vagyunk Urunknak, hogy dicsőítő énekeinkkel különböző embertársainkhoz és csoportokhoz tudunk kapcsolódni.

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

A Terézvárosi Gyülekezet nemzetközi csoportjának kóruszolgálata

ADRA hírlevél

Fejlesztési munka Kovácsvágáson

Ahogy a korábbiakban már beszámoltunk róla, a Felzárkózó települések programban, melynek keretében a Magyarország 300 legszegényebb települését segítő konzorcium tagjaként, az ADRA Alapítvány a Hajdú-Bihar vármegyei Bojtton valósít meg fejlesztési programot.

Egyházunk segélyszervezete a 2024. évben – nyertes pályázat keretében – újabb településen kapott lehetőséget a megjelenés-

re, a szolgálatra: a Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyei Kovácsvágáson.

A választás a pályázat beadásakor azért esett erre a településre, mert a környéken jelentős hatást gyakorolva működik a bózsvai Bibliatábor. Az intézmény közelsége, ismertsége egyfajta beágyazódást biztosított az ADRÁnak és az intézmények közötti együttműködés is fontos szempontként szerepelt, valamint a helyi szakemberekkel való kapcsolat.

A konzorciumvezető Magyar Máltai Szeretetszolgálat 2024. szeptember 9-én arról tájékoztatta, hogy október 1-jén – 59 másik településsel együtt – indulhat meg a jelenléti program Kovácsvágáson. Az első és talán a legnagyobb kihívást jelentett a megfelelő szakemberek megtalá-

lása, hiszen a közösségekben véghezvitt fejlesztő munka szempontjából a legkritikusabb a szakértelem és a tapasztalat a munkatársak részéről. A kiválasztás folyamata elég gyorsan haladt, így október 15. napjától munkába álltak munkatársaink.

2024. december 31-ig ún. mérföldkövet kell teljesítenünk a fejlesztés első lépéseiként, melyből az egyiket már sikeresen teljesítettük: sikerült együttműködési megállapodást kötni a helyi önkormányzattal. A másik, meglehetősen fontos pont: a településdiagnózis felállítása, mely a helyi lakosokkal, intézmények vezetőivel történő kapcsolatfelvétel alapján érkezett információk, valamint a településsel kapcsolatos statisztikai adatok rendszerezéséből születő szakmai dokumentum, ami meghatározza a jövőbeni fejlesztési területeket.

Bízunk abban, hogy Isten vezetésével Kovácsvágáson is magas színvonalú szakmai munkát tudunk végezni, mely a helyi közösség javát szolgálja majd.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Részvétel a Misszió Expón

A Hetednap Adventista Egyház Dunamelléki Egyházterületének szervezésében az október 26-án megrendezett Hitéleti konferencián, a délutáni interaktív Misszió Expón az egyház segélyszervezete, az ADRA Alapítvány is jelen volt.

Alapítványunkat 4 fő képviselte. A standunknál ismertettük a programjainkat, adományokat gyűjtöttünk a kenyai projektünkre, és az érdeklődők részére levetítettük a kenyai Migori megyében forgatott kisfilmünket.

Nagy népszerűségnek örvendett a standunk mögötti részen zajló oktatás, mely az „Élet Lehelete” programunk lényege: 2 fő instruktor mutatta be az alapvető újraélesztési protokollt és az AED defibrillátor használa-

tát. A jelenlévők megismerhették a szívleállítás esetén szükséges konkrét tennivalókat és a 2 darab AMBU-babán megpróbálhatták és gyakorolhatták az elhangzottakat.

Az újraélesztési protokoll ismeretét az alábbiak miatt tartjuk szükségesnek:

- A szív és érrendszeri megbetegedések kapcsán Magyarország vezeti az európai halálozási statisztikákat. A halálesetek 54%-ának háttérben ilyen típusú megbetegedés áll. Ez azt jelenti, hogy annak valószínűsége, hogy éppen valaki mellettünk lesz rosszul a fenti problémákból kifolyólag, Magyarországon a legnagyobb.
- A kutatások és a tapasztalatok alapján egy 10 éves gyermek – amennyiben tudja, mit kell tennie egy szív- és érrendszeri rosszullét esetén – életben tud tartani egy felnőttet, 50%-kal növelve a túlélés esélyét!

Amennyiben tudtok olyan intézményről, gyülekezeetről vagy csoportról, ahol szívesen fogadják instruktoraink oktatását, kérjük jelezzétek felénk a cd@adra.hu e-mail címre! Bármilyen kérdés vetődik fel ezzel kapcsolatban, szívesen és készséggel válaszolunk, keressetek bennünket bizalommal!

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

Helyesbítés

Az *AdventInfo* előző számában (okt. 26.) közzétett második cikkünk címe tévesen jelent meg. A cikk eredeti, helyes címe **Segélykoncert** volt. A közölt híranyag az ASI Magyarország 2024-es konferenciája keretében október 5-én megrendezett jótékonyági egyházzenei hangversenyről szólt, melynek kedvezményezettje az ADRA Adventista Fejlesztési és Segély Alapítvány Kenyában megvalósuló programja volt.

A téves közlésért olvasóink szíves elnézését kérjük!

a szerkesztő

